

Lucy Davids heräsi hiestä märkänä ja huohottaen. Taas se sama uni, hän ajatteli. Se oli ollut jo kolmas kerta kun hän oli nähnyt tämän unen. Hän oli juossut metsässä ja katsellut kuinka maailman kaikki kasvit olivat kuihtuneet ja hän oli juossut sitä pimeyttä pakoon, jokin oli tulossa. jokin kammottava. Hän istahti sängylleen ja ähkäisi. hän oli unohtanut noitien kasvavan 14. ikävuotenaan. tänään olisi täysikuu ja hänet julistettaisiin täydeksi noidaksi. Silloin hän saisi kaikki voimansa muutenkin kuin täysikuun aikaan. Tätä hän oli odottanut koko kesän, heti kun hän täyttäisi 14- vuotta ja olisi seuraava täysikuu hänellä olisi täysikuun seremonia. eli siis tänään. Lucy ponkaisi ylös vähän liian innokkaasti ja löi päänsä uudelleen matalaan kattoon. hän veti ylleen mustan T-paidan ja tummansiniset farkut. sen jälkeen hän harjasi puitkän tovin ruskeita pitkiä hiuksiaan ja letitti kaksi lettiä huolellisesti.